THE SHEPHERD OF ISRAEL

APRIL, 1934 — JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department — VOL. XVI. No. 8

WHAT KEEPS US JEWS ALIVE?

The indestructible Jew! Such has the world called our people. Pharaoh tried to drown us, but we still live. Haman tried to hang us, but somehow the noose slipped. Nebuchadnezzar tried to burn us, but it was with open-eyed and awed astonishment that he shrieked out, "Lo, I see four men loose, walking in the midst of the fire, and they have no hurt; and the form of the fourth is like the Son of God!" See Daniel 3:25.

How many eulogies have been written on the Jews! Philosophers have worn their brains out, historians have filled volumes, in their effort to explain the Jew. But all philosophy and all history have been finally driven to that dramatic confession of Hegel "The Jew, he is an enigma—**I cannot understand him"!**

And sad to say, how conceited have become our Jewish leaders! And how boastful! Only too often do we hear the little, inflated rabbi strut his pulpit and in tones of superiority talk about what a great people "we Jews" are! And thousands of poor Jews, ignorant of the Word of God and of the most elementary facts of Jewish history, swallow that stuff and take their turn in being filled with pride and conceit and boastfulness.

Now if we Jews only knew our Bibles, we would realize that there is nothing inherent in ourselves with regard to racial qualities that will account for the years that we have lived upon the earth in the face of the bitterest persecutiion that any people has ever known. Nothing is more clearly revealed in the Word of God than the fact that we owe our existence to God! It is God who has kept us thru all of these years of butchery and massacre; it is God who has preserved us in the land of our enemies; it is God who has kept the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night over our scattered Jews wherever the sun shines. For we must first of all remember that it was God who scattered us among those nations; and God had a reason for scattering us. Just read the frightful warning that He gave to us way back in the days of Moses:

> "I will make your cities waste, and bring your sanctuaries unto desolation, and I will not smell the savour of your sweet odours. And I will bring the land into desolation; and your enemies which dwell therein shall be astonished at it. And I will scatter you among the heathen, and will draw out a sword after you; and your land shall be desolate, and your cities waste. And upon them that are left alive of you I will send a faintness into their hearts in the lands of their enemies; and the sound of a shaken leaf shall chase them; and they shall flee, as fleeing from a sword; and they shall fall when none pursueth." Lev. 26:31, 32, 33, 36.

And the same God who warned us so solmenly that He would thus scatter us among the nations of the world also gave us this wonderful assurance:—

> "And yet for all that, when they be in the land of their enemies, I will not cast them away, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break my covenant with them; for I am the Lord their God. But I will for their sakes remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the heathen, that I might be their God; I am the Lord."
> Lev. 26:44, 45.

"I am the Lord!" This is the reason why we Jews are not destroyed completely; this is why we are not annihilated; this is why we have not become extinct in the earth; this is why the world calls us the miracle nation. For indeed if it were not for the miracle of God preserving us we would have been dead many years ago. For we have in ourselves no staying qualities; we are the weakest among the nations, weak physically, weak nervously, weak nationally. God is showing to the world His strength thru our weakness and He it is that preserves us.

Why does God preserve us? He himself tells us in Hosea 4:6 and Hosea 12:2:—

> "My people are destroyed for lack of knowledge; because thou hast rejected knowledge, I will also reject thee, that thou shalt be no priest to me; seeing thou hast forgotten the law of thy God, I will also forget thy children. The Lord hath also a controversy with Judah, and will punish Jacob according to his ways; according to his doings will he recompense him."

Now in the scriptures the Lord Jesus Christ is called the wisdom of God, and the power of God. 1st Cor. 1:23, 24:

> "But we preach Christ crucified, unto the Jews a stumbling block, and unto the Greeks foolishness; But unto them which are called, both Jews and Greeks, Christ the power of God, and the wisdom of God."

In other words true wisdom and true knowledge of God are only to be had thru the Lord Jesus Christ and in Hosea 4:6 God tells us that we have deliberately rejected that true wisdom and that true knowledge which is the Lord Jesus Christ. And because we rejected that, God has a controversy with us, and has not only scattered us over the face of the earth, but he must also preserve us until He shall have settled His controversy with us. When our great grandfathers deliberately repudiated the Lord Jesus Chist yonder in Jerusalem, He told them what would be the consequence of their sin:—

> "Behold, your house is left unto you desolate. For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord." Matt. 23:38, 39.

You see therefore, dear reader, that

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS

Every Friday — — — — — — — — 8 P. M.

Every Monday — — — — — — — 8 P. M.

God's controversy with us will only be settled when we confess to Him our sins, and accept His only begotten Son, the Lord Jesus Christ as our Saviour. God is giving us in the present time a chance to do this of our own free will. No one can compel you to believe in the Lord Jesus Christ. You have it in your power to say yes or no. And because God has given you that power He must hold you responsible for your decision. There is coming a day however when your chance will be gone, and God will bring the Jews back to Jerusalem and there will take place that most terrible of all times known in the Scriptures as the time of Jacob's trouble. Of that day God says:—

> **"For, lo the days come, saith the Lord, that I will bring again the captivity of my people Israel and Judah, saith the Lord; and I will cause them to return to the land that I gave to their fathers, and they shall possess it. Alas! for that day is great, so that none is like it; it is even the time of Jacob's trouble, but he shall be saved out of it."** Jere. 30:3,7.

In that day those Jews who will be in Jerusalem will be compelled to bow the knee to the Lord Jesus Christ and then God will settle for all time His controversy with the Jew, and we shall be truly blessed, and we shall become the servants of God thruout all the world.

But God has a controversy with you, dear reader, who are now reading these lines. You may not live to be in Jerusalem when God will consummate His controversy with us. Will you rather settle it now while you are alive and while you have your good sense and your free will? If you do, you will find yourself a happy man, a contented man and a man that need not be afraid to meet God at any moment, for all your sins will be covered thru the blood of the Lord Jesus Christ.

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

THE BIBLE IN FOUR WORDS

It is hard to condense. Nearly everybody can talk and talk and talk, nearly everybody can write voluminously; but to pack into a few concise words the meaning or the essence of a volume, that is indeed a rare art. It is still a rarer thing to find a volume capable of being reduced in its essence to a few concise words or sentences.

And yet we believe that the Bible is the one book of all the world's literature, that can really be condensed into one sentence; at least a sentence can be framed which will give to the most simple-minded child that essential knowledge which will mean eternal happiness.

We submit that sentence as follows:—

"CHRIST DIED FOR US"

"Christ died for us"! This is a quotation taken from the New Testament, Romans 5:8. The full verse reads,

> "But God commendeth his love toward us, in that, while we were yet sinners, Christ died for us."

"Christ died for us"! What a wealth of meaning is given to us in this marvelous revelation. How many thousands and thousands of sermons could be preached on these four words! What countless blessings these words have brought to millions of human souls thru all the ages! What a wonderful history of God's dealings with our Jewish race forms the background which made possible the ultimate revelation given us in this sentence!

"Christ died for us"! Every feast, every ceremony, which God gave to our forefathers in the wilderness was only a symbol which told the Jew, "There is a day coming when God, come down to earth in the form of a human body, will become the great sacrifice for the sins of all mankind." When our Jewish forefathers gathered about the table on the Passover night, it was a night of tender memories and a night of sentiment. For it reminded that family, that there was a day when we were slaves in Egypt, and one night we were told to sprinkle the blood of the lamb upon the door posts and that night the Angel of Death passed over Egypt and brought swift tragedy into every Egyptian home; but when the Angel saw the blood on the door post of each humble Jewish home, the Angel passed over, and death in that home that night was unknown. And so at the Passover Supper they gathered about, and on the table was a roast lamb. And every Jew knew that that lamb was a symbol of the Lamb of God who was to come and take away the sins of the world.

"Christ died for us"! When the Jew trudged his way up to Jerusalem once a year to observe the solemn Day of Atonement, and saw the priest shed the blood of the goat, that Jew knew full well that was again a symbol of that day when there would come the great Saviour and Redeemer who would bear upon Himself the sins of the whole world. And so with every feast which God gave there was always the symbol of the coming of the Great Sacrifice and Lamb of God.

"Christ died for us"! Has ever the human race known such depth of love? "While we were yet sinners" this Christ of God died for us. We were not worthy of so great a sacrifice, but such was the divine love of God for us that unworthy as we were He died for us. But what has been our response? We have hated Christ, we have used against Him blasphemous language, we have hated those who have loved Him and followed Him, and obeyed Him. This Christ who never did a human person the slightest shred of harm, this Christ walked steadfastly to Jerusalem, and steadfastly went to the Cross and there was crucified. For Himself? No, for He did no wrong; never a man lived who could breathe a word against Him. For whom then? Again the answer is, "Christ died for us."

"Christ died for us"! Not a Jew lives who will dare tell you that he is perfect, that he is willing to pass out of this world and meet God face to face and say to Him "I am a perfect man". Not a rabbi dares tell his congregation that any Jew is sure of going to heaven when he dies. The best that the rabbi can say to you is "Don't cheat, don't lie, don't steal, do the best you can, and then when life is finished—well, I don't know." In other words, dear Jewish reader, you are simply marching away your life in a dark alley, which leads you to a chasm black as midnight and filled with doubt and despair.

"Christ died for us"! In that frightful hour of his death, the whole universe was aquiver, the elements of this world of ours were shaken to the depth; hear this awe-inspiring record of that most tragic hour of the world's history:—

> "Now from the sixth hour there was darkness over all the land until the ninth hour. And, behold the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom; and the earth did quake, and the rocks rent; and the graves were opened; and many bodies of the saints which slept arose, and came out of the graves after his resurrection, and went into the holy city, and appeared unto many. Now when the centurion, and they that were with him, watching Jesus saw the earthquake, and those things that were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God." Matt. 27:45, 51, 52, 53, 54.

"Chist died for us"! The heathen centurion, trained in the military discipline of a Caesar, when he beheld these things, trembled, and shrieked "Truly this was the Son of God!" The heathen mind could grasp such an elemental fact as that, but we Jews for 1900 years, with all of our intellect, and with all of our smartness, have not yet reached the ordinary intelligence of that heathen centurion.

"Christ died for us"! When will we Jews wake up and fall upon our knees before that Son of God who died for us? And when will be surrender to Him our pride and our intellect, and let Him use us to be that which God first wanted us to be, the great missionary leaders of the world? Will you not take this to heart dear reader, and will you not ask God earnestly to show you what you should do? Then there will be a new song on your lips and a new hope in your heart, and you will become a new man in Christ Jesus, and your whole being will shout for joy, "Christ died for us"!

> "But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all." Isa. 53:5, 6.

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street

REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street near 6th Street

MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue

REV. JOHN SOLOMON, Missionary

CHICAGO, ILLINOIS

Mr. LOUIS BERKS, Colporter

OUR TRACTS:

1. The Voice Crieth.
2. What is His Name?
3. Cain and Abel.
4. Behold a Virgin.
5. To both Houses of Israel.
6. The Argument.
7. The Trinity.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

קיינע דיסקוסיעס וועט לייזען די אלט־נייע אידישע פראבלעמע נור אליין דאס קעהרען זיך צו גאט. מיר אלס א פאלק האמיר די ערפאהרונג אז נור גאט אליין קאן אונז העלפען און אונז ארויס נעמען פון אלערליי נגישות און רדיפות. מיר האבען אבער אלס א פאלק זיין הילף מיט די פיס געטרעטען, זיינע הייליגע נביאים האבען מיר פעראכטעט... און ווען גאט האט אונז געשיקט דעם גרעסטען נביא, ישוע המשיח, האבען מיר איהם אויך פערהאסט און פארווארפען.

ווען מיר ווילען געהאלפען ווערען מוזען מיר קומען, ליעבע לעזער, צו גאט מיט א ריינעם געוויסען. אלס א פאלק מוזען מיר פון זיך אוועק שאפען די שרעקליכע זינד וואס מיר זענען בעגאנגען ביז היינט מיט דעם וואס מיר האבען פערווארפען אונזער הייליגען גואל צדק ישוע המשיח. אזוי לאנג ווי מיר טראגען אויף אונזער געוויסען דעם גרויסען חטא געגען איהם, קאנען מיר נישט ערווארטען אז גאט זאל זיך קעהרען צו אונז און הערען אונזער געבעט, אזוי ווי עס הייסט אין תהלים ס"ו: "און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני". ד"ה, אזוי לאנג עס איז פאראן א זינד אין מיין הארץ וועט מיך גאט נישט צוהערען.

אויף דער פראגע: "וואס דארפען אידען טהון אין איצטיגען מאמענט", איז נור א אייך אנטווארט פאראן און דאס איז: "האמן בישוע המשיח ותושע נפשך". ד"ה, גלויב אין ישוע המשיח און די ישועה וועט במילא דא זיין.

די שרעקליכע הריגה.*

די פעריאדע צווישען די צוויי גרויסע ימים טובים, פסח און שבועות, איז זעהר א טרויעריגע ביי אידען איבער דער גאנצער וועלט. מ'טאהר נישט חתונה האבען, מ'טאהר זיך נישט אבשעהרען, מ'טאהר זיך נישט באדען. בקיצור, אידיישע חכמים האבען פארבאטען אלערליי תענוגים אין דיזע זיבען וואכען ביז ל"ג בעומר בפרט. די אורזאך דערפון ווערט אין ש"ע הלכות שבועות סימן תצ"ג אנגעגעבען זעהר קורץ, באשר, אין יענער צייט זענען די תלמידים פון רבי עקיבא לײדער אויסגעשטארבען, נור אין ל"ג בעומר האט זיך די מיתה אויפגעהערט. דעריבער איז ל"ג בעומר עפעס אזוי ווי א שטיקעל יום טוב. דאס איז מצד ש"ע.

לויט די היסטאריע אבער, געפינען מיר רבי עקיבא אין א שרעקליכען טעות און במילא אויך די תלמידים אין זעלבען טעות און נור אליין אט יענער שרעקליכער טעות האט די גאנצע מפלה פעראורזאכט.

מיר מיינען דעם גרויסען פעהלער וואס רבי עקיבא האט געמאכט מיט זיין געבען די הסכמה אויף בר כוכבא אז ער איז דער אידישער משיח. בר כוכבא איז געווען א שטארקער העלד און א שעהנע אנציהענדע פערזענליכקייט האט דער רבי עקיבא— וואס האט נור געקאנט זעהן די אויסווענדיגע ערשיינונג פון בר כוכבא — מסכים געווען אז בר כוכבא איז דער משיח אזוי ווי ער אליין האט זיך פראקלאמירט.

רבי עקיבא האט נעמליך דאצו א בעוייז געבראכט פון דעם פסוק "דרך כוכב מיעקב", (במדבר כ"ד 17) בכן, אט דער כוכב מיינט טאקע דעם בר כוכבא. נאך אזא טייער פשט'ל האט ער אויך ארויסגעגעבען א בעפעהל אז די שטארקסטע פון זיינע תלמידים און אלע אנדערע שטארקע יונגע לייט זאלען זיך אנשליסען צו דעם פאלשען משיח בר כוכבא און מאכען א רעוואלוציע געגען מלכות רוים וועמעס קייזער האט געהייסען הדריוגוס. (אדריאן).

ווען דער קייזער האט געהערט אז די אידען האבען געשטיפטעט א רעוואלוציאן און האבען פערטריבען די עטליכע רוימישע סאלדאטען וואס זענען אנגעשטעלט אין ארץ ישראל אלס וואך, און אזוי נאך איז זיי געלונגען אוועק צו נעמען א שטיק פון ארץ ישראל, האט דער קייזער געשיקט א שטארקען רעגימענט סאלדאטען איינצושטילען די רעוואלוציע. דאס איז געווען אין יאהר 135 לויט די קריסטליכע צייט רעכנונג. ד"ה, צירקא 60 יאהר נאך'ן חורבן בית המקדש דורך טיטוס.

די גבורים וואס האבען געקעמפפט פאר בר כוכבא האבען אויפגעבויט איינינע פעסטונגען, איינע איז געווען די שטאדט ביתר. לויט די היסטאריע האט בר כוכבא געהאט 500,000 סאלדאטען מיט זיך, און וואס מעהר ער האט געזיעגט מעהר תקיף איז ער געווארען ביי זיך און ער האט פערלאנגט פון מענשען גרויסען כבוד, ווייל ער איז דאך — נאך זיין מיינונג נאך — דער אידישער משיח.

דאמאלס זענען געווען אין ארץ ישראל פיעלע טויזענטע אידען וואס האבען געגלויבט אין ישוע המשיח, וועלכע האבען להלוטין נישט געוואלט וויסען פון פאליטיקס און זיך נישט געוואלט אנשליסען צו בר כוכבא צו געהן אין דער מלחמה. דערפאר האט אט דער בר כוכבא אנגעהויבען שטארק צו פארפאלגען די נאכפאלגער פון ישוע המשיח, ער האט זיי אויסגעטיילט גרויסע צרות און פיעלע אויך אויסגעהרג'עט, אלץ ווייל זיי האבען איהם נישט געוואלט אנערקענען אלס דעם משיח.

אזוי האט געדויערט עטליכע יאהר אז בר כוכבא האט געהערשט אלס דער אידישער מלך המשיח. די צייט איז אבער געקומען ווען די העלדישע רוימישע סאלדאטען זענען זיי איבערפאלען און אויסגעקוילעט אלע 500,000 בר כוכבא'ס סאלדאטען. בר כוכבא אליין האט זיך באהאלטען בחדרי חדרים אין דער שטאדט ביתר.

סעווערוס, דער קאמענדאנט פון די רוימישע ארמעע האט אבער אויך בר כוכבא'ן געוואלט בעקומען, האט ער געשיקט זיינע סאלדאטען איהם זוכען און ווען א סאלדאט האט איהם געפונען האט ער איהם זיין קאפ ארונטער גענומען און איהם גערבראכט צו דעם קאמענדאנט סעווערוס.

אט דאס איז געווען די אורזאך וואס די תלמידים פון רבי עקיבא זענען אויסגעקוילעט געווארען ווי די שאף. אוי ווי טייער האבען זיי געביך באצאלט פאר יענעם גרויסען טעות!

אט אזוי האבען אידען תמיד געלעבט אין טעות, און האבען תמיד געליטען דערפאר. דער טעות איז אבער תמיד געווען ווייל זיי האבען נישט געגלויבט אין גאטס ווארט וואס צייגט אונז בפירוש ווער דער משיח איז, אז מיר זאלען קיין טעות מאכען. דארט האט גאט ב"ה אונז געגעבען א פולע בעשרייבונג וועגען דעם משיח, פון וואו ער זאל קומען, וואו ער זאל געבוירען ווערען, יא אלע איינצעלהייטען האט אונז גאט געגעבען דורך די נביאים אז אפילו א קינד זאל עס קאנען וויסען און פארשטעהן ווער דער משיח איז, נעמליך ישוע המשיח מנצרת אין וועמען אלע נבואות זענען ערפילט געווארען. נישט בחנם זאגט ישוע המשיח אין יוחנן ה, 39: 'דרשו בכתובים אשר אתם אומרים חיי עולם יש לכם והמה מעידים עלי".

דאס איז אבער ביי אידען געווען גאנץ א קליינער ווערטה, עס האט זיי נישט געקימערט וואס גאט זאגט נייערט דאס וואס רבי עקיבא האט געזאגט. ישוע המשיח וואס איז געקומען מיט צירקא הונדערט יאהר פריהער און איז לחלוטין בעוויזען געווארען צו זיין דער משיח אלהי יעקב, האבען אידען פארווארפען, אבער בר כוכבא אויף וועמען רבי עקיבא האט זיין חותם געשלאגען האבען אידען געפאלגט און האבען דערמיט געבראכט דאס גרעסטע אומגליק אויף אידען צו יענער צייט.

און אזוי זענען נעבעך אידען ביז אויף היינטיגען טאג. דאס וואס גאט זאגט ווילען אידען נישט צוהערען אבער דאס וואס מענשען זאגען פאלגט מען יא, אויבשוין אידען ליידען דערפאר זעהר פיעל. אוי ווען אידען וואלטען נור געוואלט לערנען גאטס ווארט, דאס הייליגע תנ"ך, און זעהן אז גאט ב"ה זאגט אונז ווידער און ווידער אז ישוע מנצרת איז דער אמת'ער משיח ישראל, און ווען אידען וואלטען דאס פאלגען און איהם אננעמען אלס זייער גואל, וואלט באלד צו דעם לאנגען גלות אן ענד געקומען! באלד וואלט ישראל אויפגעהערט צו זינגען דעם "איכה" ליעד און וואלטען אמשטאט דעם זינגען א "שיר חדש", א הללויה ליעד!

עס איז א פאקט, אז אלע אידישע צרות און דאס גאנצע פינסטערע גלות איז געקומען נור צוליעב אונזערע זינד. אזוי ווי אידען זענען אליין מודה אז „ומפני חטאנו גלינו מארצנו", זאגט אבער דרויף גאט: „והוא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו". (ישעיה נ"ג) ד"ה, אז ישוע המשיח האט דעם שליסעל צו אונזער ישועה און צו אונזער נחמה ווען מיר וועלען נור אננעמען זיין גאולה. דאכציך, איז דאך שוין גוט—ווילען אבער אידען נישט.

אט אויף דעם קלאגט נעביך גאט ב"ה דורך ישעיה הנביא אין קאפיטעל ה: „הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר". געוואלד ליעבע אידען, קומט ארויס פון אייער ביטערען טעות! באקענט אז „תעיתי כשה אבד" (תהלים קי"ט 176) און גלויבט אין ישוע המשיח דעם איינציגען גואל ישראל ע"פ תורת משה והנביאים.

*איבערגעדרוקט נאך פערלאנג.

אונזערע מיסיאנען:

ברוקלין, נ. י.

רעוו. לעאפאלד קאהן.
27 טרופ עוועניו

פילאדעלפיא, פא

מר' האררי בוירנעז
635 ספרוס סטריט

פיטסבורג. פא.

רעוו. דזשאן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאגא, אילינאיז

מר' לואיס בוירקס קאלפא־טער

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אנכי הוא הרועה הטוב יוחנן 10·11

רועה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

APRIL, 1934 | רעוו. לעאפאלד סאהן, עדיטאר | VOL. XVI. No. 3

א גרויסע דיסקוסיע.

אונטער דיעזען קעפל האט א אידישע צייטונג אנאנסירט אז בכן, אין דעם גרויסען טעמפעל פון ברוקלין דזשואיש סענטער, איסטערן פארקוויי, וועט אבגעהאלטען ווערען א גרויסע דיסקוסיע אויף דער אנגעוועהטאגטער פראגע "וואס דארפען אידען טהון אין איצטיגען מאמענט?".

עס ווייזט זיך ארויס אז אידען דענקען איצט זעהר ערנסט וועגען דעם אידישען פראבלעם ווי־אזוי אבצושטעלען די כוואליע פון אנטיסעמיטיזם און וויאזוי צו באקעמפפען דעם נאציאנאלען קריזים.

עס איז א גרויס וואונדער און זעהר טרויריג וואס אידען האבען גענצליך פארלוירען זייער באוואוסט־זיניקייט פון לעבענדיגען גאט, און זיי דארפען דיסקוסיעס האלטען און זוכען עצות פון "לעקטארם" וועלכע ווילען עפעס ארויס שלעפען פון זייער מארך אן עצה, א תחבולה געגען גאט'ס מעשים. זיי ווילען אפנים נישט וויסען פון דעם אלטען אמת אז "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ד' (משלי כ"א)", אנשטאט אז זיי זאלען געהן צו דער קוואל פון גאט'ס חכמה, געהען זיי נאר צו אזאלכע נארישקייטען וואס מ'רופט אן "מענשליכע חכמה" איבער וועלכע גאט זאגט אין ישעיה כ"ט: "ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר".

עס איז אן אלגעמיינע מיינונג צווישען מענשען אז אין פיעלע הינזיכטען איז ערפאהרונג בעסער ווי לערנען. א דאקטאר למשל, קאן אויסלערנען די וויסענשאפט פון דאקטאריי און מעדיצין און דאך קאן ער נישט אנהויבען צו פראקטיצירען ביז ער האט נישט א פאר יאהר פראקטיק אין א האספיטאל פון פארשידענע קראנקהייטען, ער מוז צוערשט לערנען וויאזוי אנצואווענדען די וויסענשאפט וואס ער האט שטודירט. דאסזעלבע איז אויך אין געשעפט, ווען א געשעפטספיהרער זוכט אן ארבייטער איהם צו באנוצען אין זיין געשעפט, נעמט ער צו אזא מענש וואס האט ערפאהרונג אין דעם פאך און וואס מעהר ערפאהרונג דעסטא בעסער.

איצט ווילען מיר אקארשט א בליק געבען אין דעם ענין פון אידישע צרות פון אנטיסעמיטיזם וועלכע באטריבען אונזער פאלק אין דער גאנצער וועלט. מיר ווילען דא פרעגען, האט דען דאס אידישע פאלק נישט געהאט גענוג ערפאהרונג אין דעם ענין? וויפיעל מאל האט אונזער פאלק שוין געליטען פאר־פאלגונגען און יסורים מצד אונזערע שונאים, דא, דארט און איבעראל, און קיין מענשליכע חכמות האבען אונז לגמרי נישט געקאנט העלפען, נישט קיינע לעקטארם און נישט קיינע מענשליכע שפיצ־פינדיגקייטען; נור גאט אליין האט מציל געווען זיין פאלק פון אלע צרות ווען זיי האבען איהם געבעטען.

לאמיר אקארשט דאס ערענסט בעטראכטען און צוריק געהן צו אונזער אנהויב נאך איידער מיר זענען געווארען א פאלק:

לאמיר געהן צו דער ערשטער גרויסער צרה וואס איז בעפאלען די אידישע נאציע אין מצרים לאנד, דארט איז לחלוטין מעהר קיין האפנונג געווען אז אונזער פאלק וועט ווען עס איז אויפגערעכט ווערען און פון דארט ארויס געהן פריי. דארט איז געווען אונזער משה, וועלכער האט אויך געוואלט אנווענדען מענשליכע חכמה און מענשליכען כח כדי מציל צו זיין זיין פאלק פון גוי'שע אונטערדריקער. איז ער איינמאל ארויסגעגאנגען צום פעלד וואו אידען האבען געקנעטען דאס ליים און געמאכט ציגעל, האט ער דארט דערזעהן א שלעכטען מצרי, עפעס א היטלער, אן אנטיסעמיט, וואס האט געפייניגט אידען, משה רבינו האט דערפון גרויס עגמת נפש געהאט און ער האט אויסגעקלעהרט א קינסטליכע חקירה בכן, ער וועט הרג'ענען דעם מצרי וועט מען פטור ווערען פון א גרויסען שונא. איי טאמער וועט מארגען אויפשטיין א נייער היטלער און פייניגען אידען—נו מילא—וועט ער איהם אויך הרג'ענען און אזוי ארום וועט ער מיט דער צייט פארניכטען און אויסראטען אלע שונאי ישראל.

אן־און־פאר־זיך איז די חקירה אפשר געווען גוט. דאכטזיך אז צווישען די היינטיגע לעקטארם קאן מען נישט געפינען אזא געלערנטען, אזא גבור און אזא טרייען הארציגען איד ווי משה איז געווען, דאך האט זיין חכמה און זיין גבורה נישט אויסגעהאלטען ווייל—אויף די מעשה—"אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ד' ".

די הייליגע געשיכטע ערצעהלט אונז אז משה האט געמוזט מאכען א "ויברח" און איז געווארען א פאסטעך ביי יתרו'ס שאף פאר 40 לאנגע יאהר און דערווייל האבען אידען אין מצרים געליטען אונ־אויפהערליך.

דארט האבען מיר די ערשטע ערפאהרונג אלס א פאלק, אז מיט מענשליכע מאשינעריי און אויסגע־טראכטע חקירות קאן דאס אידישע פאלק נישט גע־האלפען ווערען. מיר קאנען זיך לייכט פארשטעלען אז די אידען אין מצרים פלעגען זיך אויך צוזאם קומען און קלערען תחבולות, דיסקוטירען און זיך מפלפל זיין כדי אויסצוגעפינען עפעס אן המצאה וויאזוי אויסנעלעזט צו ווערען פון יענעם שרעק־ליכען גלות מצרים; אבער גארנישט פון אזא גאטונג הילף, האט זיי נישט געקאנט העלפען.

עס שטעלט זיך א פראגע, פארוואס האט גאט גענומען אזא גרויסען מאן ווי משה און האט איהם געהאלטען אין דער מדבר 40 לאנגע יאהר פאסען שאף און אם ענדע פון יענע 40 יאהר שיקט איהם גאט צוריק נאך מצרים אויסצולייזען זיין פאלק ישראל?

די אנטווארט איז—גאט ב"ה האט געווארט אז אידען זאלען אויפגעבען זייערע אייגענע המצאות און זאלען זיך ווענדען אליין צו גאט מיט געבעט און מיט תחנונים, און וואונדער איבער וואונדער, פונקט צו דער צייט ווען די 40 יאהר פון משה'ס פערוויילען מיט די שאף האבען זיך געענדיגט, פונקט דאמאלס האבען אידען אין מצרים געמאכט א "ויצעקו" צו גאט, און אזוי באלד ווי זיי האבען זיך גענעהנט צו גאט בלב ונפש, אויפגעבענדיג זייערע אייגענע שפעקולאציעס, ערפינדונגען און חכמות, אזויבאלד האט זיך גאט באוויזען צו משה'ן זאגענדיג "געה און לייז אויס מיין פאלק פון מצרים און פון זייערע אונטערדריקער". גאט זאגט משה'ן אויף די אורזאך, פארוואס ער האט אזוי לאנג גע־ווארט מיט דער אידישער גאולה און פארוואס ער וויל זיי איצט אויסלייזען, נעמליך ווייל "צעקת בני ישראל באה אלי". ד"ה, אידען שרייען צו מיר—זאגט גאט—און זייער געשריי און געוויין איז צו מיר אנגעקומען.

פון דארט זעהען מיר בפירוש, אז נור אליין דאס ווענדען זיך פון אידען צו גאט ברענגט די גאולה אויף אידען. משה רבינו מיט זיין גאנצער חכמה האט געמוזט ווארטען גאנצע 40 יאהר ביז אידענס טרעהרען האבען אנגעהויבען זיך גיעסען אין געבעט צו גאט. דאס איז געווען אונזער ערשטע פון פיעל אנדערע עהנליכע ערפאהרונגען.

און אין דער צייט פון המן הרשע ווען איבער אידען האט געהאנגען אזא שווערע כמארע, חלילה פארניכטעט צו ווערען פון דער וועלט, האט אויך קיין אנדערע שפעקולאציאן אדער חכמה נישט גע־האלפען זאנדערן, לויט דעם באפעהל פון אסתר המלכה אז אידען זאלען פאסטען און שרייען צו גאט פאר הילף. און זיי זענען טאקע געהאלפען גע־ווארען.

און אזוי ביז'ן היינטיגען טאג שרייט גאט'ס ווארט צו אידען: "כה אמר ד', עוד זאת"—גאט זאגט, נאך דאס איינע. וואס איז עס? "אדרש לבית ישראל", אויב אידען וועלען מיך זוכען. (יחזקאל ל"ו, 37) נישט קיין לעקטארם און נישט

Published Mothly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Missions to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn. N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y. Under the Act of March 1,